

prima instanță: A. Catană
instanța de apel: N. Budăi, N. Simciuc, V. Efros

DECIZIE

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii: Valentina Clevadî, Tamara Chișca -Doneva
Mariana Pitic, Oleg Sternioală,

examinând cererea de recurs depusă de către Boris Vataman,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Boris Vataman
împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului de Poliție Ialoveni al
Inspectoratului General de Poliție cu privire la încasarea restanțelor salariale pentru
munca prestată suplimentar, a penalități și a prejudiciului moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016, prin care a fost
admisă cererea de apel declarată de Boris Vataman, fiind casată hotărârea Judecătoriei
Centru mun. Chișinău din 11 februarie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri privind
respingerea acțiunii,

c o n s t a t

La 22 iulie 2014, Boris Vataman a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului de Poliție Ialoveni al
Inspectoratului General de Poliție cu privire la încasarea restanțelor salariale pentru
munca prestată suplimentar, a penalități și a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii Vataman Boris a indicat că a efectuat serviciul în organele
afacerilor interne, ultima funcție deținută fiind de inspector al SPR a CGP mun.
Chișinău din care a demisionat în legătură cu pensionarea. Astfel, conform ordinului
Ministerului Afacerilor Interne nr. 76 ef. din 26 martie 2010, Vataman Boris a fost
concediat din organele afacerilor interne, cu dreptul de a primi pensie pe linia
Ministerului Afacerilor Interne, cu achitarea indemnizației unice la concediere și a
unei compensații bănești pentru concediile neutilizate în perioada activității în
organele și subdiviziunile Ministerului Afacerilor Interne.

Sușține că anterior prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 532 ef. din 14 noiembrie 2008, a fost numit în funcția de inspector operativ de serviciu al Unităților de gardă a Inspectoratului de Poliție Ialoveni, unde a activat până la 05 iunie 2009. Conform ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 51 din 21 februarie 2001, care la acel moment reglementa activitatea Unităților de gardă din sistemul Ministerului Afacerilor Interne, în timpul serviciului diurn conducerea comisariatului de poliție urma să-i acorde întreruperi în serviciu pentru primirea hranei și odihnă cu durata: 6 ore - în trei schimburi și 4 ore - în patru schimburi. De asemenea, conform prevederilor acestui ordin întreruperile urmau a fi acordate în așa fel, încât în unitatea de gardă să se afle nu mai puțin de 2 lucrători, inclusiv unul titular.

Menționează reclamantul că, conducerea comisariatului de poliție nu i-a acordat întreruperi în serviciu pentru primirea hranei și odihnă, deoarece din cauza organizării necorespunzătoare a serviciului în unitatea de gardă în permanență rămâneau doar inspectorul operativ de serviciu și ajutorul ofițerului operativ de serviciu, din acest motiv nu avea posibilitatea să i-a întreruperi în serviciu pentru primirea hranei și odihnei, întrucât în unitatea de gardă urma să se afle nu mai puțin de 2 lucrători. Mai mult ca atât, în orele de odihnă acordate la sfârșitul schimbului, reclamantul era chemat la comisariat pentru a participa la orele de pregătire fizică și de luptă, la lecțiile din cadrul pregătirii profesionale la locul de serviciu și la ședințele operative, care aveau loc în zilele de joi ale fiecărei săptămâni aproximativ 4 ore (de la ora 8⁰⁰ și până la ora 12⁰⁰, iar uneori până la orele 13⁰⁰).

Astfel indică reclamantul că a lucrat suplimentar normei stabilite 359 ore în perioada noiembrie 2008 - iunie 2009, pentru care urma să i se achite 5464,95 lei; în lunile ianuarie 2009 și aprilie 2009 a lucrat 34 ore în zilele de sărbători pentru care urma să i se achite suplimentar 330,46 lei.

Totodată reclamantul menționează că conform art. 330 alin. (2) Codul muncii, urmează să fie achitată penalitatea pentru fiecare zi de întârziere în sumă de 3688,90 lei.

Relatează reclamantul că conform ordinelor Comisariatului de Poliție raionul Ialoveni nr. 26 din 27 martie 2009 și nr. 23 ef. din 26 mai 2009, a fost privat neîntemeiat de o parte din indemnizațiile lunare conform totalurilor activității la funcția de inspector operativ de serviciu al Unităților de gardă al Secției organizare, analiză și control al Inspectoratului de Poliție Ialoveni, care au fost stabilite și achitate cu derogare de la prevederile Regulamentului cu privire la modul de stabilire și plată a indemnizației militarilor, ofițerilor de informații și securitate, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați prin contract din organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 186 din 20 februarie 2008.

Consideră reclamantul că din cauza privării de o parte din indemnizațiile lunare conform totalurilor activității la funcția de inspector operativ de serviciu al Unităților de gardă al Secției organizare, analiză și control al Inspectoratului de Poliție Ialoveni, a fost prejudiciat material cu suma de 1244, 31 lei.

La 21 ianuarie 2011, Vataman Boris a depus cerere prealabilă în adresa Inspectoratului de Poliție Ialoveni, prin care a solicitat să i se achite restanțele salariale și penalitatea în sumă de 10 398,16 lei și modificarea ordinelor Comisariatului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție nr. 26 din 27 martie 2009 și nr. 23 ef. din 26 mai 2009, cu stabilirea mărimii indemnizațiilor lunare conform totalurilor activității pentru lunile martie și mai 2009 în mărime de 50% din soldă. Prin răspunsul Inspectoratului de Poliție Ialoveni cererea prealabilă a fost respinsă.

Ulterior, la 28 februarie 2011, Boris Vataman a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție, prin care a solicitat obligarea achitării restanțelor salariale pentru orele de muncă lucrate peste normă și celor prestate în zilele de sărbători în sumă de 9153,85 lei, penalitatea în sumă de 1244,31 lei, în total 10 398,16 lei. Prin hotărârea Judecătorei Ialoveni din 19 martie 2013, care a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013 acțiunea a fost respinsă, deoarece a fost depusă împotriva pârîtului necorespunzător.

La 16 mai 2014 Boris Vataman a depus cerere prealabilă în adresa Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție prin care în mod repetat a solicitat să i achite restanțele salariale pentru orele de muncă lucrate peste normă, cele prestate în zilele de sărbători și penalitatea în sumă de 10 398,16 lei, precum și prejudiciul moral în sumă de 10 398,16 lei. Prin răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. 10/V-213 din 16 iunie 2014, cererea prealabilă a fost lăsată fără examinare, deoarece a fost depusă cu omiterea termenului de prescripție, iar prin răspunsul Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție nr. 7051 din 13 iunie 2014 a fost informat că, în baza art. 20 al Legii cu privire la petiționare cererea înaintată nu a fost reexaminată din considerente ca a fost depusă repetat.

Consideră că termenul de prescripție nu a fost omis, deoarece prin depunerea la 28 februarie 2011 acțiunii anterioare împotriva Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție cu privire la același obiect al acțiunii, curgerea termenului de prescripție a fost întrerupt, iar timpul care s-a scurs până la întreruperea cursului prescripției extinctive nu se include în noul termen de prescripție extintivă. Noul termen de prescripție a început să curgă din data intrării în vigoare a deciziei Curții de Apel Chișinău prin care instanța de apel a dispus că, subiect de drept în acest litigiu este Ministerul Afacerilor Interne. Consideră reclamantul că prezenta acțiune este depusă cu respectarea termenului de prescripție extintivă prevăzut de lege.

Solicită Boris Vataman restabilirea în termenul de prescripție, obligarea Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție să modifice în privința sa ordinea Comisariatului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție nr. 26 din 27 martie 2009 și nr. 23 ef. din 26 mai 2009, cu stabilirea mărimii indemnizațiilor lunare conform totalurilor activității pentru lunile martie și mai 2009 în mărime de 50% din soldă, obligarea Ministerului Afacerilor Interne să-i achite restanțele salariale pentru orele de muncă lucrate peste normă, cele prestate în zilele

de sărbători în sumă de 9153,85, penalitatea în sumă de 1244,31 lei și prejudiciul moral în mărime de 10 398,16 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 noiembrie 2015 a fost admisă parțial cererea depusă de Ministerul Afacerilor Interne privind încetarea procesului, fiind dispusă încetarea procesului civil la acțiunea depusă de Boris Vataman împotriva Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție cu privire la modificarea ordinelor Comisariatului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție nr. 26 din 27 martie 2009 și nr. 23 ef. din 26 mai 2009, cu stabilirea mărimii indemnizațiilor lunare conform totalurilor activității pentru lunile martie și mai 2009 în mărime de 50% din soldă și încasarea din contul Comisariatului de Poliție Ialoveni a prejudiciului moral, deoarece nu poate fi examinată în mod repetat litigiul între aceiași părți cu privire la același obiect și în baza acelorași temeuri asupra cărora există o hotărâre judecătorească rămasă definitivă (f.d. 83-85).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 februarie 2016, acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție (f.d. 89-98).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016, a fost admisă cererea de apel declarată de Boris Vataman, fiind casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 februarie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d. 119-128).

La 08 iulie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei adoptate (f.d. 129)

La 13 septembrie 2016, Boris Vataman a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 al.(1) Cod Procedură Civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data pronunțării deciziei, iar în cazul redactării acesteia, de la data înștiințării scrise a părților despre semnarea hotărârii redactate.

Prin prisma normei citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen, deoarece la materialele pricinii nu există dovada recepționării de către recurent a deciziei instanței de apel, iar conform recursului, recurentul a indicat că a recepționat copia deciziei instanței de apel la 20 iulie 2016 (f.d. 131).

Recurentul Boris Vataman în motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la adoptarea deciziei contestate a încălcat normele de drept procedural și material, nu a constatat și elucidat circumstanțele care au importanță pentru examinarea justă a pricinii. Recurentul consideră eronată concluzia instanței de apel că acțiunea cu privire la încasarea restanțelor salariale este neîntemeiată, deoarece cerința dată este o cerință subsecventă pretenției privind anularea ordinelor. Astfel recurentul menționează că cerința privind achitarea restanțelor salariale este o pretenție care nu are conexiune cu pretenția privind contestarea ordinelor.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 29 iunie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Ministerului Afacerilor Interne cererea de recurs depusă de Boris Vataman cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 26 octombrie 2016 Ministerul Afacerilor Interne a depus referințe la cererea de recurs, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecând recursul declarat în limitele invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și restituirea pricinii spre rejudecare în aceeași instanță din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din materialele pricinii s-a constatat că Boris Vataman a activat în perioada 14 noiembrie 2008 – 05 iunie 2009 în funcția de inspector operativ de serviciu al Unităților de gardă al Secției organizare, analiză și control al Inspectoratului de Poliție Ialoveni.

La 28 februarie 2011, Boris Vataman a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție, prin care a solicitat obligarea achitării restanțelor salariale pentru orele de muncă lucrate peste normă și celor prestate în zilele de sărbători și penalitatea în sumă de 10 398,16 lei, precum și prejudiciul moral în sumă de 10 398,16 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 19 martie 2013, care a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013 acțiunea a fost respinsă, deoarece a fost depusă împotriva unui pîrît necorespunzător, indicîndu-se asupra faptului că Boris Vataman s-a aflat în relații de muncă cu Ministerul Afacerilor Interne (f.d. 42-47).

La 16 mai 2014 Boris Vataman a depus cerere prealabilă în adresa Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție prin care în mod repetat a solicitat să i achite restanțele salariale pentru orele de muncă lucrate peste normă, cele prestate în zilele de sărbători și penalitatea în sumă de 10 398, 16 lei, precum și prejudiciul moral în sumă de 10 398,16 lei (f.d. 9-11).

Prin răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. 10/V-213 din 16 iunie 2014, cererea prealabilă a fost lăsată fără examinare, deoarece a fost depusă cu omiterea termenului de prescripție, iar prin răspunsul Inspectoratului de Poliție Ialoveni al

Inspectoratului General de Poliție nr. 7051 din 13 iunie 2014 Boris Vataman a fost informat că, în baza art. 20 al Legii cu privire la petiționare cererea înaintată nu a fost reexaminată din considerente ca a fost depusă repetat (f.d. 12,14).

La 22 iulie 2014, Boris Vataman a depus prezenta cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție prin care a solicitat restabilirea în termenul de prescripție, obligarea Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție să modifice în privința sa ordinele Comisariatului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție nr. 26 din 27 martie 2009 și nr. 23 ef. din 26 mai 2009, cu stabilirea mărimii indemnizațiilor lunare conform totalurilor activității pentru lunile martie și mai 2009 în mărime de 50% din soldă, obligarea Ministerului Afacerilor Interne să-i achite restanțele salariale pentru orele de muncă lucrate peste normă, cele prestate în zilele de sărbători în sumă de 9153,85, penalitatea în sumă de 1244,31 lei și prejudiciul moral în mărime de 10 398,16 lei.

La 30 noiembrie 2015, reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne a depus cerere, prin care a solicitat conform art. 265 lit. b) CPC încetarea procesului, deoarece într-un litigiul între același părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri există o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă (f.d. -51-52).

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 noiembrie 2015 a fost admis parțial cererea depusă de Ministerul Afacerilor Interne privind încetarea procesului, fiind dispusă încetarea procesului civil la acțiunea depusă de Boris Vataman împotriva Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție (f.d. 83-85).

În ceea ce privește cerințele înaintate de Boris Vataman împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la încasarea restanțelor salariale, a penalității și a prejudiciului moral, prima instanță prin hotărârea din 11 februarie 2016 a respins acțiunea ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Instanța de apel prin decizia din 30 iunie 2016 a casat hotărârea primei instanțe și a emis o nouă hotărâre privind respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În susținerea concluziei adoptate, instanța de apel a menționat că curgerea termenului de prescripție a fost întrerupt la 28 februarie 2011, adică ziua sesizării instanței judecătorești cu cererea de chemare în judecată anterioară, iar efectul principal al întreruperii termenului de prescripție reprezintă începerea curgerii unui nou termen de prescripție.

Astfel instanța de apel a considerat că cererea de chemare în judecată este depusă în interiorul termenului de prescripție, însă acțiunea este neîntemeiată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră justă concluzia instanței de apel cu privire la faptul că acțiunea înaintată de Boris Vataman a fost depusă în interiorul termenului de prescripție, or conform art. 277 alin. (1) lit. a) CPC cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul intentării unei acțiuni în modul stabilit.

Totodată, instanța de recurs constată, că decizia instanței de apel privind netemeinicia acțiunii este una pripită, nemotivată, iar concluziile instanței de apel sunt

expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul existent la dosar, precum și normelor de drept ce reglementează acest aspect, fapt ce contravine prevederilor art. 239 CPC și art. 241 alin. (5) CPC,

Or, analiza pe care instanța o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

Astfel instanța de recurs menționează că singurul motivul invocat de instanța de apel în vederea netemeinicii acțiunii a fost faptul că Boris Vataman nu a contestat ordinele Comisariatului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție nr. 26 din 27 martie 2009 și nr. 23 ef. din 26 mai 2009, iar cerința privind încasarea restanțelor salariale, a penalității și a prejudiciului moral este o cerință subsecventă.

În acest context este de reținut faptul că prin ordinele Comisariatului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție nr. 26 din 27 martie 2009 cu privire la stabilirea indemnizației conform totalurilor activității și ordinul nr. 23 ef. din 26 mai 2009 cu privire la stabilirea indemnizației conform totalurilor activității a fost stabilită indemnizația pentru luna martie 2009 și luna mai 2009 (f.d. 20-21).

Prin urmare ordinele enunțate mai sus nu au conexiune cu pretenția privind încasarea restanțelor salariale, a penalității și a prejudiciului moral solicitată de către recurent.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că Boris Vataman a invocat drept dovadă a prestării orelor suplimentare graficul de serviciu a efectivului Unității de Gardă (f.d. 16-17).

La caz, aceste grafice stabilesc ordinea pe zile în care Boris Vataman în calitate de inspector operativ de serviciu al Unității de Gardă al Comisariatului de Poliție Ialoveni urma să-și satisfacă serviciul.

În circumstanțele enunțate, instanța de apel urmează să supună examinării rapoartele întocmite de Boris Vataman la sfârșitul fiecărui schimb pentru a stabili dacă serviciul a fost efectuat în aceste zile.

Totodată Colegiul menționează că documentul ce servește bază pentru calcularea salariului este tabela de evidență a utilizării timpului de muncă (tabelul de pontaj), care se îndeplinește lunar pe fiecare persoană în parte.

Astfel în vederea examinării juste a pricinii, instanța de apel urmează să solicite tabela de evidență a utilizării timpului de muncă întocmită în privința lui Boris Vataman pentru a stabili numărul de ore lucrate și cele efectiv achitate.

Prin urmare, se constată că instanța de apel nu a întreprins măsuri în vederea soluționării litigiului apărut prin constatarea unor fapte necesare examinării la care instanța urma să contribuie, or, prin prisma art. 118 alin. (5) CPC, în caz de necesitate instanța judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părților și altor participanți la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare și să dovedească faptele ce constituie obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

La rejudecarea pricinii, instanța urmează să țină cont de omisiunile indicate în prezenta decizie, să verifice toate circumstanțele ce prezintă importanță pentru

soluționarea corectă a litigiului, să aprecieze sub toate aspectele, complet și obiectiv, conform exigențelor art. 130 CPC, probele administrate în dosar și, în dependență de situația stabilită, să adopte o hotărîre legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 239 CPC, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

În astfel de circumstanțe, Colegiul consideră că instanța de apel nu a examinat integral fondul cauzei, nedeterminînd corect circumstanțele pricinii și probele prezentate în acest sens.

Mai mult ca atît, Colegiul menționează că obligația instanței de apel este de a verifica legalitatea hotărîrii în întregul ei, independent de motivele apelului privind legalitatea hotărîrii primei instanțe, în conformitate cu art. 373 alin. (4) Cod de procedură civilă.

Instanța de recurs remarcă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărîre motivată. Motivarea este o parte a hotărîrii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărîri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărîri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărîrea din 21 ianuarie 1999).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce în speță lipsește.

Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărîrea să fie motivată, justițiabilul avînd posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărîri, lipsa motivării unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufman vs. Belgia, 1986).

În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că s-a constatat o eroare judiciară, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa integral decizia instanței de apel și de a restitui prezenta pricină civilă la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Colegiul relevă că la rejudecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele enunțate supra, rezultând atât din pretențiile înaintate de reclamant, înscrisurile prezentate cu calitate de probe în susținerea poziției, apreciindu-le în conformitate cu art. art.120-122, 130 Cod de procedură civilă, în raport cu pretențiile înaintate, circumstanțele stabilite și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

În baza celor expuse, în conformitate art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Boris Vataman.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Boris Vataman împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General de Poliție cu privire la încasarea restanțelor salariale pentru munca prestată suplimentar, a penalități și a prejudiciului moral, cu remiterea pricinii la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadi

Tamara Chica-Doneva

Mariana Pitic

Oleg Sternioală